

Mit tűz nem érinthet

A városok mennyezetén az irányokat
nem jelzi esthajnalcsillag.
A füstég alatt sok apró kis ketrec.
Kulcsra zárt egyedülletek.
Letargiától üveges tekintetek.
Ez a pokol bíbor karmazsinja.
Ha odatartod arcod, pillanatok
alatt hamuvá ég a bőröd.
Végül csak az marad,
ami nem hús és vér,
amit tűz nem érinthet.

Isten mandzsettája

A télelő kezdetén
a nap egyre jobban hunyorog,
nehéz szemhéjakkal,
egy aprócska résen figyeli
a hószarvas aszfaltot,
és ahogy a kátyúk ölére
rácuppan
az utcalámpák csiknyi ajka,
az ablakokból esténként
tévék cirkáló szivárványíriszébe
réved,
amint az épp aktuális bombariadóról
adnak hírt,
félelempárnás narancshéjnyi égből
Isten ezüstmandzsettája kivillan,
vak bolygók üvegszeme Ő.

tengernél

a minap képeslapokat néztem
a helyről, ahol laksz,
elképzelttem, milyen lehet a
végtelen kék határvidéken élni.
én csak a hegyeket ismerem,
azt akarom, hogy mesélj
a só illatáról,
lógassuk lábunk a semmibe,
tenyerünkkel érintsük meg
a mindenség mennyezetét.

kettészelt ég

a tél savas lehelete bőrömön.
benzingőzös köd árnyékágyában elnyúlnak
a kolozsvári dombok.
egy légifolyosó alatt lakom,
óránként süvítenek fölöttem repülőgépek.
kettészelt, végtelen ég az Isten tenyere.

érzéki illúzió

arcomra hull a hóvíz,
ilyenkor mintha ujjaidat érezném
nyakam ívéhez és mellemre simulni,
az apró hideg cseppek bemásznak
dekoltázsomba,
hasamra tapadnak, csiklandozzák
köldököm,
majd párává lesznek a bőr melegétől
a nadrággomb mögött.

telente sose viselek sálát, hogy utat
engedhessek egy-egy huncut cseppnek,
cseppeknek, amelyről azt képzelem,
a te ujjaid.

Varga Melinda (Gyergyószentmiklós, 1984): költő, újságíró,
az Irodalmi Jelen szerkesztője. Legutóbbi verskötete *Ürezüst*
címmel jelent meg 2013-ban Aradon.